

[Ministeren for skatter og afgifter]

derstregte, at det er et forslag, som ikke tilsigter at ændre provenuet, men som alene tilsigter at ændre afgiftsstrukturen. Og her er det jo klart, at der reelt foreligger tre muligheder. Man kan vælge en ren værdiafgift, man kan vælge en ren literafgift, og man kan vælge en kombination af en værdi- og en literafgift.

Den rene værdiafgift kan vi jo straks se bort fra; der er heller ikke nogen, der har talt om den. Valget står altså mellem den rene literafgift og den kombinerede liter- og værdiafgift, og her er det rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at der ikke er tvivl om, at set ud fra en administrativ synsvinkel – og det hvad enten man anskuer problemet fra spiritusbranchens eller fra toldvæsenets side – vil en ren literafgift være at foretrække. Det er klart, at det er lettere at håndtere en afgift, der udtrykkes i kroner og øre, af en bestemt mængdeenhed, end en afgift, der fastsættes til en bestemt procent af en eller anden værdi.

Men man kan nu desværre ikke altid klare sig med de administrativt set nemmeste løsninger, og det er vist også ofte kommet til udtryk i denne sal. Der kan være andre hensyn, som er mere tungtvejende.

Som jeg allerede har sagt det, har det været regeringens opfattelse, at man med lovforslaget ikke skulle tilsigte at foretage indgreb af økonomisk-politisk karakter, men alene tage stilling til, hvordan den fremtidige struktur skulle være, og det er også på den baggrund, jeg har sagt, at alternativet til regeringens forslag er en literafgift på 197 kr. Det er jo også det forslag, der foreligger fra hr. Glistrups side til afstemning som et ændringsforslag i dag.

Uden at jeg i øvrigt skal kommentere nogen af de argumenter, der har været fremme i så henseende, også fra hr. Ellemann-Jensens side, vil jeg da gerne tilkendegive min enighed med hr. Ellemann-Jensen om, at det er regeringens opgave at fremsætte lovforslag, som bringer vores lovgivning på dette område i overensstemmelse med vore traktatlige forpligtelser. Ingen tvivl om det. Men jeg er også nødt til at sige, at sådan som ordførerne har formuleret sig i dag, ikke mindst hr. Arne Bjerregaard, er der for mig ingen tvivl om, at regeringens forslag må komme til afstemning her i salen, således som det er fremsat, og med de ændringsforslag, som vil

blive vedtaget i dag med et ikke ubetydeligt flertal.

Jeg mener også, det er rimeligt, at folketinget får lejlighed til at tage stilling til dette forslag. Forslaget afvejer nemlig på rimelig måde de modstående hensyn, der åbenbart er inden for branchen. Men der er også taget klart hensyn til beskæftigelsen og til betalingsbalancen, og her vil jeg gerne sige til hr. Glistrup, at uanset hvor mange sprogløst man evner at formulere, både i betænkninger og her i salen, kan man ikke dække over den enkle kendsgerning, at en literafgift på 197 kr. ganske alvorligt vil svække akvavitens konkurrencemæssige stilling over for andre udenlandsk producerede spirituøse drikke. Så kan man jo uddrage konsekvenserne af denne enkle kendsgerning.

Jeg skal efter disse mere principielle betragtninger gøre nogle bemærkninger om en del af de emner, som i øvrigt har spillet en rolle både under udvalgsarbejdet og i debatten her i salen i dag, og jeg vil gerne begynde med forholdet til EF.

Det er naturligvis vigtigt for regeringen, at den foreslåede lov ikke strider mod EFs bestemmelser. Skatte- og afgiftsudvalget har fra justitsministeriet og udenrigsministeriet fået et meget fyldigt notat, der viser, at dette heller ikke er tilfældet. Notatets konklusion er, at da lovforslaget ikke indeholder nogen afgiftsmæssig sondring, kan det ikke antages at stride mod dommen i snapsesagen eller mere generelt mod artikel 95 i Romtraktaten.

Nu kunne jeg forstå, at man havde rettet indsigelser mod dette, hvis der havde været tvivl, men både de eksperter, vi råder over inden for tolddepartementet, justitsministeriets eksperter og udenrigsministeriets eksperter udtaler sig entydigt om dette spørgsmål.

Må jeg så i øvrigt i anledning af de udtalelser om lovforslagets EF-sammenhæng, som fra venstre, det konservative folkeparti og centrum-demokraterne er fremkommet i betænkningen, og som også er fremhævet i ordførertalerne her i dag, benytte lejligheden til at tage til orde mod den misvisende opfattelse, der tilsyneladende hersker vedrørende Kommissionens holdning til spørgsmålet om en ny retssag. Som bekendt fremsatte kommissær Burke, under hvem afgiftsspørgsmål sorterer, allerede den 29. februar, altså samme dag lovforslaget blev fremsat, nogle – det må jeg erkende – for en kommissær usæd-